

Môj prvý rok v Rusku

Volám sa Gabi a pred rokom som prišiel do Moskvy. Naučil som sa tu veľa vecí, ale predovšetkým som si tu našiel priateľov, ktorí mi v tejto veľkej krajine pomohli so začlenením sa do spoločnosti.

30.10.2009

Štátna technická univerzita MGTU Bauman bola založená v roku 1830 cárom Mikulášom I. Vo svete sa teší veľkej prestíži: z jej prednáškových siení vyšli také osobnosti ako bol

Koroljov, vynálezca prvej rakety, ktorá bola vypustená do vesmíru, alebo Šuchov považovaný za jedného z najvýznamnejších inžinierov Európy, ktorý vynášiel hyperboloid používaný v architektonických konštrukciách. Budovy univerzity Bauman sa nachádzajú v samom centre Moskvy. Univerzitný komplex má dvadsať fakúlt, šesťdesiatsedem špeciálnych odborov a stodeväťdesiat katedier. Každý deň prejde uviverzitou viac ako dvetisícšesťsto profesorov a osemnásťtisíc študentov... K tým posledným som sa pridal v septembri 2008 aj ja. Začal som nultý ročník, ktorý je prípravou na prijímacie skúšky. V priebehu tohto prvého roka študujeme (okrem jazyka, ktorý je krásny a nie je tak ťažký, ako niektorí tvrdia) predmety matematika, fyzika, informatika- a to všetko v ruštine. Moje prvé kroky v Moskve boli dojímavé. Deň po príchode z Madridu som poznal Míšu, výborného chlapca, ktorý

študuje štvrtým rokom Fakultu fyzikálnych vied a je najväčším kandidátom na člena Diela. Objavil sa v Centre pred tromi mesiacmi a od tej doby pravidelne dochádza na formačné stretnutia. Míša ma sprevádzal na univerzitu Bauman, aby mi pomohol s prihláškou. Keď sme tam prišli, s hrôzou som zistil, že som si zabudol pas, bez ktorého sa nedá nič vyriešiť. Musel som sa preto pre neho vrátiť. Práve v tej dobe tam upratuje administrácia a tak som sa išiel s Míšou prejsť a mohol som mu Dielo viac priblížiť. Potom sme sa s pasom vrátili na univerzitu, kde ma čakalo ďalšie prekvapenie: pretože Míša neštudoval na Baumane, nedovolili mu vojsť dovnútra. A aby toho nebolo málo, v kancelárii pre styk s cudzincami nikto nehovoril po anglicky. Každý sa na mňa obracal v ruštine a ja som ničomu nerozumel. Keď už so mnou začali strácať trpezlivosť, objavil sa jeden človek,

ktorý hovoril po španielsky a ten mi pomohol vyplniť všetky formuláre.

V priebehu prvého mesiaca a pol som absolvoval intenzívnu výuku ruštiny a potom som začal spolu s ďalšími dvanástimi kolegami nultý kurz. Pretože to bol úvodný kurz, boli sme všetci cudzinci: z Ukrajiny, Moldavska, Srbska, Kirgistanu...

Jedného dňa mi dal kolega z Francúzska telefón na Luisa Alberta z Peru, ktorý sa so mnou chcel zoznámiť. Dohodli sme sa, že sa stretneme pri obede. Rozprával mi, že prišiel minulý rok študovať ako ja nultý ročník. Zo začiatku nevedel ani slovo po rusky a nikoho nepoznal. Jeden Argentínek menom Roberto, ktorý už bol v Rusku nejaký čas, mu pomohol so všetkými formalitami a s prispôbením sa tunajším pomerom, čoho si Luis veľmi cenil. Keď sa dozvedel, že na Bauman prišiel iný chlapec v podobnej situácii, chcel ma poznať, aby sa

nejakým spôsobom revanžoval za to, s čím mu pomohli ostatní.

Rozprával mi, prečo je v Rusku. Keď dokončil strednú školu v Lime, rozmýšľal o tom, kde bude pokračovať v štúdiách. Doma mu povedali, aby si vybral univerzitu, akú bude chcieť. Zvažoval niekoľko možností a nakoniec si vybral Moskvu, pretože si uvedomil, že najlepšie učebnice fyziky a matematiky, z ktorých študoval, boli napísané ruskými autormi a navyše mnohí z nich boli z Baumanu. Luis býva na univerzitnom internáte. Je to poschodový dom s pätnástimi poschodiami priamo pred hlavnou budovou. Každé ráno sa otvorí jedno z okien v najvyššom poschodí: Luis sa práve zobudil a chystá sa na čítanie evanjelia. Číta u otvoreného okna, čo je v Moskve niekedy dosť ťažko realizovateľné. Tiež sa často zúčastňuje formačných stretnutí a je rád, že spoznal Dielo. Raz bol v

sobotu na svojej prvej rekolekcii a cestou na metro mi povedal: „Ja som Ti pomohol s formulármi a ďalšími formalitami na univerzite, ale čo si ty dnes pre mňa urobil, že si ma pozval na rekolekciu a k rozhovoru s kňazom....to sa s tým nedá vôbec porovnať!“

Ďalší zo spolužiakov, ktorý chodí na vyučovanie, je Jeesús. Má niečo cez dvadsať rokov a doplňuje si štúdium klavíra na konzervatóriu Čajkovského, ktoré je jedno z najlepších na svete. Prišiel do Ruska zo Španielska pred viac než rokom. Predtým ako sa presťahoval, dostal od jedného človeka, ktorého sotva poznal, telefón na otca José Antonia. Jeesús mu zavolať, ale pretože sa práve zmenilo číslo Centra, nikam sa nedovolal. Po nejakom čase mu náhodou povedal mladý riaditeľ orchestra, že hovoril s kňazom v Basmannaya, čo je Centrum Opus Dei. Jeesús došiel k záveru, že toto je

ten kňaz, o ktorom mu hovorili a zavolať mu. Tieto takzvané náhody sa teraz dejú v Moskve. Ježiš sa tam ukázal 11. marca, za necelé dva týždne sa zúčastnil rekolekcie a ešte ten istý mesiac 23. marca pred sv. omšou v Basmannaya, obetovanou za dona Álvara, bol na prvom krúžku sv. Rafaela. Je vidno, že sa mu v tomto dome páči a že sa don Álvaro za neho prihovára.

Valerija som spoznal pri basketbale v prízemí Centra, pretože býva vo vedľajšom dome. Valerij má dvadsaťjeden rokov a hneď sme sa skamarátili. Jedného dňa som ho pozval do Centra a akonáhle uvidel kaplnku, prosil ma skoro každý deň, či sa môže chvíľu pomodliť pred svätostánkom. Pri jednej príležitosti, keď som mu vysvetľoval, čo je Dielo, dal som mu brožúrku o našom Otcovi. O päť dní som sa ho opýtal, čo na to hovorí. Odpovedal mi, že ju číta už po druhýkrát a že by si rád

prečítal aj ďalšie veci od nášho Otca. Dal som mu preto Cestu. Veľmi mu pomáha. Chodí na duchovné vedenie a snaží sa zmeniť svoju pracovnú dobu, aby sa mohol zúčastňovať sobotňajších rekolekcií. Aj keď sa presťahoval a už nie je naším susedom, sme stále v kontakte.

S Valerijom som prvýkrát navštívil chudobných v Rusku. Nie je to plán náročný na prípravu. Stačí kúpiť niečo na jedenie v obchode naproti, ísť na stanicu metra Kurskaja a pohovoriť si trochu s niektorým z tých, ktorí žijú na tomto mieste.

Možno povedať, že Álvarovi zostalo zo španielčiny iba meno. Prišiel do Ruska asi pre pätnástimi rokmi, pretože jeho otec je diplomat. Teraz má dvadsaťtri rokov a študuje ropné inžinierstvo. Pozná Dielo od tej doby, čo začali prvé apoštolské cesty do Ruska a posledné dva mesiace pre neho znamenali veľký pokrok-

zúčastnil sa prvých duchovných cvičení pre mladých na začiatku februára. Po skončení svičení sa rozhodol, že sa chce stať členom sv. Rafaela. Keď mu bolo vysvetlené, čo to znamená, zistil, aká je to veľká pomoc pre apoštolskú prácu v Rusku – ved' po ňom budú nasledovať ďalší chlapci, ktorí berú vážne svoju kresťanskú formáciu.

Tiež sa stretávam s ďalšími chalanmi, ako je napríklad Wan Lenlin, s ktorým som prvýkrát navštívil Kremeľ. Rýchlo sme sa spriatelili. Minulú sobotu prišiel na rozjímajenie a odišiel veľmi spokojný a vďačný.

Je zrejmé, že je veľa ľudí, ktorí sa modlia za Rusko, ale aj tak je nárast apoštolskej práce, ku ktorej tu dochádza, udivujúci. Budúci rok začnem študovať predmet automatizácia. Znamená to, že budem v stálom kontakte s Rusmi a očakávam, že sa objaví veľa

kamarátov, ktorí budú túto apoštolskú prácu podporovať. Zatiaľ dúfame, že sa naši priatelia viac priblížia k Bohu. Prosím vás o modlitbu za klub, ktorý práve rozbiehame s deťmi niektorých priateľov. Už sme s nimi robili nejaké akcie, napríklad sme sa korčuľovali v parku. Je to užitočná vec, najmä v tejto zemepisnej šírke, kde ju veľa dráh na korčuľovanie. V Moskve sa robí veľmi jednoduchá vec: ulice alebo parky sa polejú vodou a chvíľu sa počká, aby voda zamrzla.

Teraz som v Madride na návšteve mojich rodičov a priateľov. Tiež sa tu zúčastňujem rôznych formačných stretnutí. O niekoľko dní by som sa mal opäť vrátiť do Ruska, kde sa budem aj naďalej spoliehať na modlitby mnohých ľudí.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/moj-prvy-rok-v-rusku/](https://opusdei.org/sk-sk/article/moj-prvy-rok-v-rusku/)
(08.03.2026)